

Logos

Organ för
Föreningen Logos i Österbotten rf
Nr 3, september 2003

*Pris vare Gud, som med sitt Ord
oss tröstar, lär, förmanar
och än i dag på denna jord
en säker väg oss banar
med evangeli klara ljus
till himlen och dess fröjdehus.*

*O, Helge Ande, stå oss bi
oss främlingar och gäster,
att vi vid Ordet må förbli,
ja, att du det stadfäster
i våra hjärtans kärll av ler,
så att vi himlamålet ser.*

*Och om vi än en liten tid
här nere måste lida,
vi tackar dig, som är vår frid,
din härlighet vi bidar.
På dig, vår Frälsare vi tror
med glädje, utsägligt stor.*

Ur Johannes Wikström: Vid källan

Ledaren 2 • Vår andra förespråkare 3-4
• Notiser och kommentarer 5
• Luthersk Nätbibelskola startar 6-7
• EFS och BV 8-9 • Recensioner 10
• Predikan 11 • Verksamhetsinformation 12

Lär av historien!

För snart hundra år sedan rasade en hård lärostrid i Sverige. Striden pågick som hårdast åren 1909–1911 och ledde till att Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner avsöndrades från Evangeliska Fosterlandsstiftelsen. (Se vidare s. 8–9.)

Stridsfrågan var en liten skrift av professor Adolf Kolmodin med titeln *Kristendomen och den urkristna församlingens bibel*, som utgavs i distribution på EFS förlag. Kolmodin var stiftelsens högt ansedda missionsledare och därtill ansvarig för utbildningen på Johannelunds missionsinstitut.

Kolmodin framförde i skriften en moderat bibelkritik, vilket gjorde att skriftgranskningsutskottet konstaterade det omöjligt att ge ut den på EFS förlag. Frågan upptogs på nytt av hänsyn till författarens auktoritet, sedan han tagit bort eller mildrat vissa anstötliga ställen. Man försökte driva igenom utgivningen genom att ändra de mest iögonenfallande bibelkritiska uttrycken och ge dem en så mångtydig form, att de inte skulle kunna tas som påståenden. Mot detta protesterade andra, som tvärtom menade, att det är bättre att författarens tankar läggs fram så klart, att det blir uppenbart för alla att det är fråga om en ny trosståndpunkt så att de kan ta sig till vara.

Den hårda striden som följde, inte minst på årsmötena 1909 och 1911, beskrivs i en liten skrift med titeln *Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen, den moderna teologien och Bibeltrogna Vänner*. Den är skriven av pseudonymen Amythos, men det är allmänt bekant att författaren var Axel B. Svensson. Han var EFS-predikant i Betlehemskyrkan i Stockholm och blev Bibeltrogna Vänners förgrundsgestalt under nästan sex decennier.

Axel B. Svensson hade år 1907 grundat tidskriften *Nya Väktaren* tillsammans med två medarbetare, och han var dess redaktör till sin död 1967. *Nya Väktaren* visade sig bli en viktig kanal för granskning av händelserna och försvar för den bibliska tron, trots att det inte sänkades försök att få munkavel på den frispråkiga redaktören. För honom var Sanningen det enda avgörande.

Det är anmärkningsvärt, hur allvarligt man bland EFS-oppositionens ledande män såg på frågan om den hotande bibelkritiken och hur ingående man rannsokade allt som skrevs och gavs ut på förlaget. Man satsade också mycket tid och resurser på att skriva ett antal motskrifter mot Kolmodins lilla skrift.

Likaså förundras man över den djupa bibelkunskap

och det nit för den rätta läran som kännetecknade de enskilda medlemmarna. Man tog allvarligt på Guds ord och man fick också utstå spott och spe. Det kunde ta sig sådana uttryck som stampningar och hätska tillrop vid årsmötena som hölls i Betlehemskyrkan, och det sänkades inte heller nidsbilder och illvilliga referat i de profana tidningarna.

En motsvarande sällning skedde 60 år senare, när liberalteologin gjorde en ny hemlighållen framstöt i EFS styrelse. I sin tidskrift *För biblisk tro* kämpade David Hedegård en hård kamp för att föra ut sanningen i ljuset. I nr 2/1969 citerar han en äldre frikyrkopredikant: "Detta skedde, när folket sov." Hänvisningen till Jesu liknelse om ogräset och vetet gjordes i en situation när det hade uppdagats att liberalteologin hade smugit sig in i samfundet helt omärkligt utan att medlemmarna hade fått ta ställning till det.

I Västerbotten ledde schismen till att Lutherska Bibelstudiestiftelsen grundades år 1971 under ledning av riksdagsman Tore Nilsson. Senare har den bytt namn och är nu verksam under namnet Evangelisk-Luthersk Samling. LBS-ELS har trots sin ringa numerär fått vara till stor välsignelse tack vare sin trohet mot Bibeln.

Mycket av detta som nu är historia går igen i vår tid. Det skulle därför vara viktigt att, vid sidan om aktivare satsning på bibelstudium, gudstjänster och undervisning, även lära känna vår egen närhistoria bättre. Vi har mycket att lära av våra bibelkunniga fäder.

Vi får också ödmjukt rannsaka våra egna motiv, som alltför mycket bär prägel av vår köttsliga natur, och lära av fädernas villighet att reda upp och förlåta. Samtidigt har vi också orsak att ta varning av de exempel som lett vilse. Den Heliga Skrift är alltjämt vårt högsta rättesnöre och målet skall vara *Gud allena äran!*

OLA ÖSTERBACKA

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Redaktion: Klas-Erik Isaksson, John Lasén, Roger Pettersson, Ralf Sandberg och Ola Österbacka. Ansvarig utgivare: Klas-Erik Isaksson. Layout: Ola Österbacka. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till ola@ofsystem.fi eller per post till Skolhusgatan 11 A 9, 65100 VASA.

Tidningen sänds till dem som stött föreningen eller meddelat intresse. Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584 (Finland) och i Sverige till postgirokonto 407 99 53-8.

Pärmbild: September vid Skatasundet i Iskmo, foto: Ola Österbacka
Tryck: Multiprint, Vasa

Vår andra förespråkare

av Per Bergene Holm

Per Bergene Holm är rektor för Bibelskolen på Fossnes, som tillhör Norsk Luthersk Lekmannsmisjon. Han har vid flera tillfällen predikat på olika orter i Sverige. Detta föredrag hölls på Ytterstfors kursgård i Byske under ELS:s bibeldagar sommaren 2002.

Per Bergene Holm deltar i Luthersk Nätbibelskola som observatör.

Himmelske Fader! Vi ber dig att du genom din Helige Ande skulle tala till våra hjärtan. Du som vill att vi alla skall bli frälsta, vi ber att du skall öppna våra hjärtan för dig och ditt ord och din frälsning. Amen.

Jesus är vår förste förespråkare, han har talat och han framför vår sak inför Fadern. Han gjorde det när han öppnade för oss en ny och levande väg till gemenskap med Gud. Gud är nu en försonad Gud och himmelen är öppen.

Men Skriften talar också om en annan förespråkare som skall göra denna frälsning känd i våra hjärtan. Jesus sade till sina lärjungar, att när han går bort skall han sända Hjälparen till dem. På norska står det att han skall sända "Talesmannen" till dem. Detta är den Helige Ande, som skall tala Faderns och Sonens sak i våra hjärtan.

Det här är ingen lätt sak att tala om. När vi talar om den Helige Andes gärning så är det uppenbart att det blir till dom över människans egen förmåga, över människans försök att själv tro. Det är endast den Helige Ande som kan skapa tron i en människa. Därför blir det alltid fråga om

att pröva sig själv när man skall stan- na inför den Helige Ande. Vi får var och en fråga:

"Är min kristendom, är min tro på Jesus något självgjort, eller är det den Helige Andes gärning? Är det ett liv från himmelen, är jag född på nytt, har jag fått den Helige Ande?"

För den som har kommit till den slutsatsen, "jag kan inte tro, jag för- mår inte älska Gud, jag har ett fördär- vat hjärta", är det en stor tröst att veta att Gud inte förväntar att vi skall kun- na något sådant. Gud har sänt den Helige Ande för att han skall ta bo- ning i våra hjärtan. Han ger oss allt vi behöver för att leva med Gud och för att bli bevarade hos honom.

Nu går jag till honom som har sänt mig, och ingen av er frågar mig: Vart går du? Men eftersom jag har sagt er detta, är era hjärtan fyllda av sorg. Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er. Och när han kom- mer, skall han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom: om synd, ty de tror inte på mig, om rätt- färdighet, ty jag går till Fadern och ni ser mig inte längre, om dom, ty denna världens furste är dömd. Joh. 16:5-11

Människans oförmåga att tro

Fadern kallade Jesus Kristus till att vara vår förespråkare. Jesus gjorde sin uppgift så fullkomligt att det inte längre finns något i Guds hjärta som hindrar honom att ta emot syndare som kommer till honom. Gud är för- sonad och han ropar ut till hela vär- lden: "Kom, allt är färdigt."

Om människans hjärta skulle vara gott och fromt med tro och kärlek till Gud så skulle detta vad Jesus gjort vara tillräckligt. Då hade hela vär- lden vänt sig till Gud med tacksamhet. Lärjungarna kunde ha gått ut med glädjebudskapet och alla som hörde det skulle ha tagit emot det med gläd- je.

Men situationen är inte sådan. Människohjärtat är bortvänt från Gud. Det är en fiendskap i människohjärtat som måste övervinnas för att männi- skan skall få viljan att leva i gemen- skap med Gud. Gud är försonad, men det går ut ett budskap i världen: "Låt försona er med Gud!"

Jesus sade till sina lärjungar att de skulle vänta i Jerusalem. Man kan undra varför de inte kunde gå ut med evangeliet genast efter missionsbe- fallningen. De skulle nämligen vänta på den Helige Ande. Utan den Heli- ge Ande skulle de inte kunna predi- ka med kraft, och människorna skul- le inte kunna ta emot det och öppna sina hjärtan för evangeliet.

För att människorna skulle kunna ta emot Jesus Kristus så måste han först lämna den här jorden och gå till Fadern. Därefter sände han den an- dra förespråkaren för att han skulle tala Faderns och Sonens sak i våra hjärtan.

Dubbel fiendskap

Det fanns en dubbel fiendskap mel- lan Gud och människan. Den första var Guds vrede, den stängde oss ute från Gud. Denna fiendskap har den förste förespråkaren Jesus tagit bort. Men det finns ännu en annan fiend- skap, den i människans hjärta, som innebär att människan inte kan och inte vill ha något med Gud att göra. Så är den mänskliga naturen inkrökt i sig själv genom att sätta allt hopp och all tro till sig själv, men också döv och blind för det som har med Gud att göra.

Denna fiendskap, otron i ditt och mitt hjärta, måste övervinnas av en starkare makt. Det måste skapas nå- got nytt i människans hjärta så att hon vänder sig till Gud och håller fast vid honom. Därför talar skriften om att människan skall omvända sig, för- sona sig med Gud, bli född på nytt. Detta är dock inte något vi kan göra för att behaga Gud, detta är ingen gärning du skall uppfylla för att bli godkänd av honom. Nej, allt trons

välbehag hos Gud vilar på den förste förespråkarens gärning, på Jesus Kristus.

I Jesu blod kan vi träda in i helgedomen, in till Gud själv. Men att gå in genom denna port eller rentav att finna denna port är det få som gör. Detta har inget att göra med att det skulle vara trångt hos Gud eller att nåden inte skulle var fri och gratis. Men det har att göra med våra hjärtan. Det är i våra hjärtan det är trångt. Vi har rum för allt möjligt, men det är trångt för Gud.

Om inte Gud får tala sin sak i våra hjärtan genom den Helige Ande så förblir vi i otro, vända med ryggen mot Gud. Den naturliga människan kan säga med munnen att hon tror på Gud, men hjärtat kan vara långt borta. Otron är källan till all annan synd, både till egenrättfärdighet och till köttslighet, det tygellösa syndalivet.

Vår grundsynd

Det första den Helige Ande gör är att överbevisa människan om synd, "ty de tror inte på mig". Den Helige Ande överbevisar människan om alla synder, men framför allt om grundsynden, om otro, om livet utan Gud.

Den religiösa människan och många som bekänner det kristna namnet tänker att de tror på Jesus och lever med Gud. Jesus är ju så god och kärleksfull att han tar emot oss när vi vill leva med honom. Man säger att alla kan tro bara evangeliet blir förkunnat tillräckligt enkelt. På detta sätt blir evangeliet något som människan kan lära sig och när man gjort det är det tryggt och säkert.

Men den naturliga människan tänker inte på att hon inte kan tro. En människa som tänker så får lätt problem i sitt gudsförhållande. Hon känner att hon inte riktigt kan älska Gud eller efterfölja honom så mycket som hon önskar. Men hon har ingen nöd eftersom hon tänker att Gud är nådig.

På detta sätt blir kristendomen något som ligger inom människans möjlighet. Kristendomen är något så enkelt att vem som helst kan tro. Detta är grundfalskt, detta är inte biblisk kristendom. Det är lättare för den Helige Ande att överbevisa publikaner och skökor om synd än dylika egenrättfärdiga fariseer.

Farisén har tagit på sig evangeliet som ett nytt klädesplagg på den gamla människan. Han har hållt evangeliet i en gammal lädersäck som om köttet skulle kunna bära det. Det som sker är att evangeliet går till spillo och rinner ut i sanden utan att göra någon verkan. En sådan farisé kan inte acceptera att man säger att kristendomen är något som vi människor inte kan prestera.

Detta sade också den före detta farisén Paulus: "Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig." (Gal. 2:19-20) Här framträder också skillnaden mellan fariseisk och kristen tro: för den kristne är hela livet fött från himlen, av Gud. Har du erfarenhet av detta? Har du fått del i det liv som Kristus har förvärvat, har detta liv fått rum i ditt hjärta? Eller lever du ditt eget liv?

Källan till tro

Tron och kristenlivet ligger utanför din och min förmåga. Därför är du och jag hjälplöst utlämnade till Guds Helige Ande och de medel han använder för att skapa och upprätthålla livet hos de sina. Han är förespråkaren som Gud har sänt för att tala Ordet, för att lägga det in i ditt hjärta. Bara i den grad han får utföra sin gärning är det möjligt för dig att tro och leva med Gud.

Tron är en gåva, inte något vi kan prestera. Tron är ett liv och det levs när vi äter och dricker Ordet. Vi har inte liv i oss själva. Men Jesus hade liv i sig själv och är vi i honom så har vi livet. En konstgjord blomma ser vacker ut fastän den är utan näring. En levande blomma dör om den inte får näring. Detta är också skillnaden mellan död och levande tro. En levande tro behöver den näring Guds ord ger. En levande tro har sitt liv i Jesus Kristus.

De tio jungfrurna är en bild av den kristna församlingen. De ovisa jungfrurna hade en kristendom som fungerade i den här världen. Deras lampor lyste och man kunde inte se någon skillnad mellan dem och de visa när de gick längs vägen. Men i mötet med brudgummen så slocknade deras lampor. De hade hela källan i sitt eget hjärta och det duger inte i mötet med brudgummen.

De kloka jungfrurna hade olja i sina kärl, de hade en källa utanför sig

själva. Det ljus de hade i lampan fick de från oljan i kärlet. Är det så med din kristendom att den har sin källa utanför dig själv, att källan är hos Gud, hos Frälsaren Jesus Kristus?

Må vi prova oss själva. Om det visar sig att din kristendom är grundad i dig själv så är det ingen stor katastrof. Den andre förespråkarens uppgift är faktiskt att visa att du inte kan grunda ditt kristenliv på dig själv. Men han visar också på en annan sak, på rättfärdigheten. Han vill visa dig Jesus och frälsningen i honom så att det blir din hjärtas skatt, ditt hjärtas liv och tröst, din rikedom och glädje.

Tack gode Helige Ande att du kommer och uppenbarar för oss synden att vi inte kan tro. Du vill gärna ge oss allt, du vill gärna bo i våra hjärtan genom nådens ord med hela Guds frälsning och skapa ett liv som hör himmelen till. Amen.

Förkortning och översättning från norska:
Roger Pettersson

Webbadress till NLL: <http://www.nll.no>

Ett smakprov på pressrubriker som föregick SLEF:s årsmöte i Karleby 27.6.2003

Allt står inte väl till

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF) samlades till årsfest i slutet av juni. Årsmötet föregicks av mediaturbulens där motsättningarna mellan SLEF och Logos piskades upp. Efter en tid lade sig stormen och efteråt har det besannats att allt inte står väl till.

Den vid nästa årsskifte avgående chefredaktören för Sändebudet, Bo-Göran Åstrand, redogjorde i en intervju i tidningen Jakobstads Tidning för hur han numera accepterar kvinnliga präster.

En annan tragisk sak är att SLEF har annonserat en högmässa med kyrkoherden i Vasa, Henry Byskata, som liturg. Högmässan utgör höjdpunkten av Kenyamissionens 40-årsjubileum 27–28 september i Vasa. Detta trots att Byskata under sommaren ordnade en s.k. regnbågsmässa i samband med de homosexuellas pride-festival.

En jämförelse mellan annonsering i Sändebudets juli- och septembernummer visar att ett par av de vidtalade talarna har reagerat och avböjt predikouppgifter. Någon ändring av kyrkoherdens medverkan har dock inte gjorts.

Missionsprovinsen

Den 6 september grundades Missionsprovinsen formellt. Grundläggningensdokumentet godkändes och ett beslutsdokument undertecknades av ombud för koinoniorna, präster och prästkandidater i missionsprovinsens prästkollegium, ombud från stödföreningen och övriga missions- och bekännelserörelser.

Ett interimistiskt Missionsråd tillsattes med uppgift att leda arbetet med Missionsprovinsen bl.a. genom att påbörja arbetet med en "provinsordning".

Under mötet påbörjades nominerings- och valprocessen för biskopar. En biskop i ett annat land kommer att tillfrågas om han vill ta på sig uppdraget att bli biskop för missionsprovinsen i det första skedet.

Det händer även i Finland

Luther-stiftelsen i Finland (Suomen Luther-säätiö) har under det senaste året arbetat flitigt med att upprätta nya gudstjänstgemenskaper i framförallt större städer. I april presenterades också en fond för "stödande av unga pastorer i Guds rikets arbete och i evangeliets tjänst". Det ansvar som Luther-stiftelsen har tagit för "hemlöst" kyrkfolk och unga teologer är tacknämligt.

Föreningen Concordia har gått in för att samla ihop medel för att kunna anställa pastor Hannu Lehtonen. Eftersom det för Lehtonen inte har öppnats någon tjänst i folkkyrkan så uppmanar man bröder och systrar att direkt stöda honom i hans arbete. Ordförande i Concordia, Halvar Sandell skriver i ett upprop:

"Vi som motvilligt betalar skatt till folkkyrkan och dess upprätthållande av villolärare, kvinnopräster och falsk ekumenik bör allvarligt fråga inför Gud om det inte är dags att rikta våra pengar till sådant som befrämjar den lutherska bekännelsen."

Stödföreningen för Evangelisk-luthersk gemenskap tar nya tag under hösten och kommer att ordna informationstillfällen i Helsingfors den 12 oktober och i Karleby något senare. Det blir bl.a. information om Missionsprovinsen i Sverige och hur något motsvarande kunde förverkligas i Finland. – RP

Ty hög som låg, alla söker de orätt vinning. Både profet och präst, alla handlar de lögnaktigt. De tar det lätt med att hela mitt folks skada och säger: "Allt står väl till, allt står väl till." Men allt står inte väl till. De skall stå där med skam, ty de har bedrivit avskvärda ting. Ändå känner de ingen skam och förstår inte att blygas. Därför skall de falla bland dem som faller. När tiden kommer att jag skall straffa dem, skall de komma på fall, säger Herren. Jer 6:13–15

Vem är så vis att han förstår detta? Och till vem har Herrens mun talat, så att han kan förklara varför landet har blivit så fördärvat, förbränt som en öken där ingen färdas? Herren svarade: Jo, därför att de har övergivit min undervisning som jag gav dem. Jer 9:12–13

På tal om isolation

Kungarna i Israel och Juda lyssnade ofta till de profeter som de visste att höll med dem. I 1 Kung 22:19-25 finns ett exempel på detta när kungarna valde att lyssna på de falska profeterna i stället för att ta till sig det budskap som Herrens profet Mika frambar. Samma fara finns också för oss kristna, vi vill gärna lyssna på profeter som säger: "allt står väl till, gå i frid".

Under sommaren har föreningen Logos blivit stämplad som en bakåtsträvande grupp, en grupp som isolerar sig. Jag skulle vilja klargöra begreppen:

Isolation är att vara öppen för dem som predikar ett falskt budskap. Öppenhet däremot är att låta Guds ord komma till tals, Guds ord som är mäktigt att omskapa oss och befria oss från isoleringen, från fångenskapen under lögnens ande.

Guds sanna ord är det enda som kan befria. Må vi därför pröva andarna och se om de kommer från Gud. Låt oss ta avstånd från de andar som vill locka oss till avfall. Avståndstagande är nödvändigt för evangeliets skull.

När man ser vad som händer i Finland och Norden, så är det tydligt att vi lever i en brytningstid. Många bekännelseetrogna upplever att det nu är viktigt att söka stöd över traditionsgränserna i kampen mot de falska läror som frodas framförallt i folkkyrkorna. Det finns också bekännelseetrogna som sviktar, känner sig osäkra och ger sig in i samarbete med hopp om att kunna bli accepterade av människor.

Som kristna har vi inte rätt att krypa undan ansvaret. Må vår bön vara att vi behålls i det evangelium som vi äger i Ordet, i Jesus Kristus. – RP

Om väktaren ser svärdet komma och inte blåser i hornet för att varna folket, och svärdet kommer och tar bort någon bland dem, då dör denne genom sin egen missgärning, men hans blod skall jag utkräva av väktarens hand. Hes 33:6

Nordiskt projekt har inletts:

Luthersk Nätbibelskola

Efter ett halvt års planering har nu ett nordiskt lutherskt distansutbildningsprojekt kommit igång. Den 15 september inledde LNB sin verksamhet med två grupper i Småland och Halland som "piloter".

Projektet har beviljats ett stöd på 20 000 DKK från Nordiska kulturfonden. Stödet har beviljats för nordiska planeringsmöten, vilket dels utnyttjas för fysiska möten och dels för telefonsammanträden.

Som styrgrupp för projektet fungerar Ola Österbacka, ordförande, Åke Nilsson, vice ordförande, Gunner Jensen och Berthold Nilsson samt Roger Pettersson, sekreterare.

Gunner Jensen är pastor i Vallberga Evangelisk-Lutherska Församling i Södra Halland medan Åke Nilsson och Berthold Nilsson representerar Silverdalens Evangelisk-Lutherska Församling i Småland. Ungdomar från dessa församlingar deltar i konfirmandläger på MBV:s lägerområde Fridhem i Vännäs.

Det var Åke Nilsson som senaste höst väckte tanken på en konfirmandkurs på nätet som stöd för sommarkursen, med tanke på det långa avståndet till Vännäs.

	<h2>Luthersk Nätbibelskola</h2> <p>"Ditt ord är mina fötters lykta, och ett ljus på min stig." Ps. 119:105</p>
Starttiden Studiegåde LNB-forum Vägen	Luthersk nätbibelskola är ett samprojekt mellan Föreningen Logos och några församlingar och organisationer i Sverige och Norge. Det material som presenteras nu i informationssyfte är under arbete.
Logosappen Tredfrågen Sök i Folkbibeln Länkar	Nätbibelskolan inleds med en kurs i bibelkunskap. Kursen består av två huvuddelar: ett webbäromedel, kallat Vägen och ett diskussionsforum, LNB-forum. Projektet stöds av Nordiska kulturfonden. Kontaktpersoner: • innehåll: Roger Pettersson (rogeruspetri@hotmail.com) • webbsidor och tekniska frågor: Ola Österbacka (ola@ofsystem.fi)
Webbversion	8.9.2003

Planeringen kom igång tack vare att Föreningen Logos anställde Roger Pettersson från början av mars. Under sommaren producerades material i rask takt, och även sedan Roger blev matematiklärare i Sursik skola på heltid från 1.8 har han arbetat med produktionen.

Till sin hjälp har Roger haft de nämnda lärarna och ett par ungdomar. Daniel Lingmalm har lagt upp tekniken i samråd med Ola Österbacka, och Henrik Nilsson har sökt upp arbetsuppgifter i Lennart Axelssons läroböcker i bibelkunskap.

Som observatörer i LNB deltar Bibelnskolan på Fossnes i Norge under

ledning av rektor Per Bergene Holm och Evangelisk-Luthersk Samling genom verksamhetsledare Jan Nilsson. Den senare planerar även att använda materialet i årskurserna 7-9 i den kristna friskolan Mariaskolan i Umeå, där han är rektor.

I ett senare skede är det sannolikt att också andra lutherska församlingar eller föreningar kommer med.

Vi räknar med att erbjuda gruppundervisning även i Finland från nästa års början, men redan nu är det fritt för alla intresserade att ta del av materialet.

Bibelkunskap först

Materialet är i detta nu fokuserat på bibelkunskap och har namnet *Vägen*. Gamla och Nya testamentet omfattar vardera sex avsnitt. Vidare finns en kortfattad översikt över varje bok i Bibeln och en bibelläsningsplan.

En del av materialet grundar sig på Edwin Wiréns bok: *När han öppnade boken*.

Bibelläsningsplanen har 12 block som motsvarar de 12 kapitlen i Vägen. Varje block har 14 bibelavsnitt, eftersom det är tänkt att man går igenom ett kapitel i Vägen under en tvåveckors period.

I anslutning till avsnitten finns vidare ett frågeformulär och hänvisning till

	<h2>Vägen</h2> <p>"Jag är Vägen, Sanningen och Livet." Joh. 14:6</p>
Starttiden Studiegåde Kontaktpersoner LNB-forum Vägen Gamla Testamentet Skapelsen Syndafallet och dess följd Fattarkistorien Drottningens och kungarnas Israels historia, det odelade rikets tid Israels historia, det delade rikets tid Nya Testamentet Bibelläsningsplan Bibelläsningsplan	5. ISRAELS HISTORIA, DET ODELADE RIKETS TID A. Domartiden B. Konungatiden - David och Salomo C. Profeter i Juda och Israel A. Domartiden Efter Moses död fick Josua kallelsen och uppdraget av Gud att leda folket in i Kanaans land. Efter Josua kom flera så kallade domare att fungera som folkets militära och politiska ledare. Domarna var de som vid olika tillfällen trädde fram till Israels räddning mot olika folk. Folket tjänade Herren så länge Josua och de äldste som var kvar efter honom levde. Men när dessa var borta började avolat från Herren och det växte upp ett annat släkte upp efter dem, ett som inte kände Herren (Dom 2:10 ff).

Lärarna

Gunner Jensen, predikant i MBV och pastor i Vallberga Evangelisk-Lutherska Församling. Läs om församlingen i nr 2/2003!

Berthold Nilsson är lärare i datateknik, fysik och matematik i Stålhagsskolan i Hultsfred och rektor för Viktoriakolan i Silverdalen. Han är också en skicklig musiker och leder den mångsidiga sång- och musikverksamheten i Silverdalens församling – deras inspelningar på kassett och cd rekommenderas!

Åke Nilsson är till vardags engagerad i kommun- och landstingspolitik. Han är föreståndare för Silverdalens Evangelisk-Lutherska Församling, vars verksamhet han leder tillsammans med församlingens ordförande Mats Larsson. De flesta i församlingen har BV-bakgrund.

Bibellöversikt

Om GT:s böcker

De historiska böckerna

Första Moseboken

Andra Moseboken

Tredje Moseboken

Fjärde Moseboken

Femte Moseboken

Jesaja

Domarboken

Rut

Samsamböckerna

Kungaböckerna

Esra

Nehemja

Esther

Kriktidsböckerna

Profetor och de profetiska böckerna

De poetiska böckerna

Apokryferna

Om NT:s böcker

Jesús i GT

Vår Bibel

Gamla och Nya Testamentets kanoniska böcker

Texter, handskrifter och översättningar

Skriften och arkivlagen

Kanons lära

Tillbakablick på Israels historia

Bibelhistorien

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.
(1 Mos. 1:1)

Enligt äldre judisk och kristen tradition, grundad på GT och NT, är de fem Moseböckerna skrivna av Mose, som levde omkring 1526–1406 fkr.

Efter en inledning om världens skapelse, 1 Mos 1:1–2:3, skildras den fortsatta historien i tio huvudsaksnitt. De fem första, 1 Mos 2:4–11:26, skildrar urhistorien: Människan i lustgården, hennes avfall från Gud och löftet om en frälsare, människornas tilltagande ondska som leder till Guds dom, syndafloden och Guds förbund med Noa, Babels torn, språkförbistringens och människornas spridning över jorden samt Sems släktavla fram till Abram. De fem sista, 1 Mos 11:27–50:26, handlar om hur det utvalda gudsfolket, Israel, får sin ringa början genom patriarkerna Abraham, Isak, Jakob, och Josef som dog omkring 1805 fkr.

Indelning

1-11	Urhistorien	Från skapelsen till flödet, kap 1-3 Från flödet till floden, kap 4-9 Från floden till Babel 10:1-11:26
12-50	Patriarkhistorien	Abraham, 11:27-25:18 Isak, 21:1-35:29 Jakob, 25:26-50:13 Josef, 30:22-50:26

fördjupat material. Efter hand kommer självvrttande frågor att läggas in.

Översikt över Bibelns böcker

Här ovan finns en skärmbild från bibellöversikten, avsnittet Första Moseboken (preliminär version). Som synes bör navigeringen mellan de olika avsnitten inte ge några problem.

För det smarta menysystemet tackar vi Daniel Lingmalm.

Diskussionsforum

Dagens ungdomar är vana att delta i olika diskussionsgrupper och "tjatt" på nätet. En del av kontakterna mellan deltagarna och lärarna kanaliseras via ett speciellt diskussionsforum. Det har redan utprovats en tid av styrgruppen.

Det första forumet, Vägen, är öppet för allmänna frågor om nätbibelskolan eller problem med registrering. I övrigt krävs registrering som deltagare i LNB för att man skall få tillgång till grupperna.

På bilden till höger ser vi Forums första sida. Berthold Nilsson har komponerat LNB:s logotyp.

Nya kurser

Om resurserna medger skall materialet utvidgas så smånigom med kurser i troslära, etik och kyrkohistoria. Undervisningen i troslära är dock mera beroende av närkontakt med läraren än bibelkunskap och får därför

anstå tillsvidare. Om Gud vill och vi får leva får vi fortsätta.

Nätbibelskolan i grundskolan

Åtminstone i Mariaskolan i Umeå har man uttalat ett intresse för att använda Vägen i kristendomsundervisningen. Det är helt fritt att göra så, och vi hoppas att också folkhögskolor och bibelstudiegrupper ska finna materialet värdefullt, för att inte tala om enskilda som vill fördjupa sig.

Trosfrågan

Den som önskar få svar på frågor som inte besvaras i materialet kan söka i databasen Trosfrågan eller själv ställa en fråga, som besvaras av någon av ledarna inom kort. Frågorna kan lämnas anonymt.

OLA ÖSTERBACKA

<http://www.logosmappen.net/bibelskola>

Luthersk Nätbibelskola
Ett samtal- och diskussionsforum

FAQ Sök Användarlista Användargrupper Registrera
 Fylln Lägga in för att se dina privata meddelanden Lägga in

Uppskattningsvis: 13 Sep 2003, 9:48
Luthersk Nätbibelskola Forum Index

Forum	Ämnen	Inlägg	Sista inlägg
Luthersk Nätbibelskola Vägen Ett samtal- och diskussionsforum för allmänna frågor om nätbibelskolan. Meddelare: Ola Österbacka	1	1	Må 1 Sep 2003, 13:48 Ola Österbacka
LNB-pilöter Ett forum som kan användas av alla deltagare i den första LNB-kursen och lärarna. I forumet kan man ställa frågor om kursmaterialet och diskutera med varandra. Meddelare: Åke Nilsson, Berthold Nilsson, Gunner Jensen	0	0	Inga inlägg
Konfirmandforum Här sker gemensamt samtal mellan konfirmander i Silverdalen och Vallberga samt deras styrelse. Meddelare: Åke Nilsson, Berthold Nilsson, Gunner Jensen	0	0	Inga inlägg
Styrgruppen Här kan styrgruppen diskutera administrativa frågor kring LNB. Meddelare: Ola Österbacka	13	39	Tor 11 Sep 2003, 8:48 Ola Österbacka

En viktig historieskrivning

Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner kom till efter en schism inom Evangeliska Fosterlandsstiftelsen för snart 100 år sedan.

Ar 1961 firade Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner (här förkortat BV) i Sverige sitt 50-årsjubileum. Till jubileet utgavs en diger historik. Man räknar sällskapets grundande från 1911, när minoriteten i Evangeliska Fosterlandsstiftelsen utslöts på grund av striden kring prof. Adolf Kolmodins bibelkritiska skrift *Kristendomen och den urkristna församlingens bibel*.

I stadgarna angavs den 11 juni 1909 som sällskapets grundläggningdag. Den dagen hölls en rådplägning med anledning av att EFS-årsmötet dagen innan med röstsiffrorna 133–113 hade beviljat styrelsen ansvarsfrihet utan tillägg. Minoriteten hade önskat ett beklagande av den oro som hade uppkommit bland missionsvännerna med anledning av Kolmodins skrift.

Vid rådplägningen bildades en organisation inom EFS: Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Bibeltrogna Vänner. Namnet valdes efter en benämning som användes i dagspressen: man talade om stiftelsevännerna och de bibeltrogna vännerna.

En mycket viktig påverkan under striden utgjorde tidskriften *Nya Vaktaren*. Den grundades av Axel B. Svensson tillsammans med två andra EFS-aktiva efter en konferens, där man strävade att lägga EFS under kyrkliga myndigheters kontroll. Svensson var tidskriftens redaktör från första början, i januari 1908, ända till sin död nästan 60 år senare. Från 1911 var han även den enda ekonomiskt ansvariga för tidskriften.

Axel B. Svensson var predikant i Betlehemskyrkan i Stockholm och en av de ledande männen i EFS opposition. Han blev sekreterare i protestorganisationens verkställande utskott och därefter i BV, tills han 1930 blev vald till ordförande. Denna post innehade han ännu när han författade BV-historiken vid över 80 års ålder. Historiken omfattar över 300 sidor och innehåller som bilaga centrala dokument från striderna vid tillkomsten.

Från "den ringa begynnelsens dag"

välsignades BV med många missionärer och predikanter, och verksamheten växte både på missionsfälten i Eritrea, Etiopien och Kenya och i hemlandet. Men det fanns också svåra tider. I beskrivningen av sådana sällningstider gör Svensson en rannsaksakande analys (s. 121f):

Det bör icke förvåna någon, att också Bibeltrogna Vänners historia är en berättelse om kristnas villighet att verka i sin Mästares tjänst och om deras försök därtill men även om många misslyckanden, felgrepp, försyndelser, prövningar, luttringar och nederlag. Besynnerligt nog lägges nästan alltid grunden till prövningarna och nederlagen i tider, då verksamheten synes stå i flor och gå framåt. Men – det är naturligt. Ty det är i sådana tider felgreppen pläga göras, och det kommer sig troligen mest därav, att då faller man för frestelsen att sätta sig kött till arm och lita på egna resurser och egen förmåga. Då stupar många i frestelsens heta stunder, och sådant har alltid verkningar framåt i tiden. Ingen bör därför mena, att det alltid är blott de personer, som ådraga sig uppmärksamheten i sällningstider, man har att anse såsom de framför andra skyldiga. Mången gång kan skulden ligga mest hos andra och långt tillbaka i tiden.

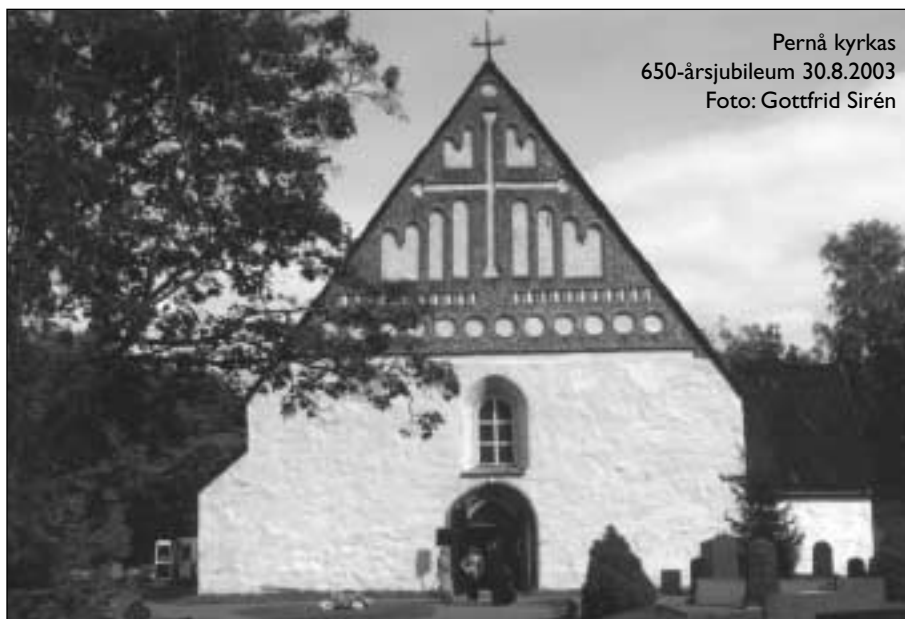
I sin vishet låter Herren icke världen veta alla orsakerna, då han låter prövningar komma, ty han är rädd både om sitt heliga namn och om de dyrköpta själarna.

Författaren kännetecknas av en sund självkritik och också av en kristlig vilja att söka återställa personrelationer som skadats i stridens hetta (s. 125). Detta är något som bör väcka oss till eftertanke och syndabekännelse:

Så fort det gäller motsättningar människor emellan, ha alltid båda parterna anledning känna sig på något sätt medskyldiga. Då det emellertid sen länge tycks vara så, att alla i denna sak invecklade inför Herren Gud erkänt sina fel och brister samt både emottagit förlåtelsen och förlåtit andra parten, skulle det vara oriktigt att gräva fram och påvisa, vad den ene eller andre kan anses ha brutit. Att gräva i gammalt förgånget åstadkommer trätor, säger ett gudomligt vist ord.

Amythos krönika

År 1912 utgav Svensson under pseudonymen *Amythos* en skildring av bakgrunden till striden och hur den genomfördes. Det gjordes på ett neutralt förlag och på ett objektivt sätt,

Se, furstar kan fördrivas och mista all sin makt och höga tempel rivas, förlora glans och prakt. (Psb 4:7)

så att också författarens eget handlande ibland blir föremål för kritik. Denna högtintressanta historieskildring finns numera tillgänglig på Internet: <<http://www.logosmappen.net/bocker/efs-bv/>>.

Före skildringen av striderna tecknas en bakgrund i den rudinska striden om rättfärdiggörelsen under 1860-talets senare del (efter EFS:s första missionsföreståndare Waldemar Rudin) och den waldenströmska striden om försoningsläran på 1870-talet (Paul Peter Waldenström övertog redigeringen av Pietisten efter Rosenius). Om den rudinska striden säger författaren (kap. 1):

Den rudinska frågan åstadkom sålunda icke någon öppen strid, och en beklaglig söndring undveks, men måhända var det just på grund av sakens behandling i hemlighet som Stiftelsen aldrig lyckats att helt frigöra sig från det rudinska inflytandet. Detta förhållande kan dock även anses ha sin grund däri, att Rudin, som blev professor vid Uppsala universitet, på grund av sin personliga fromhet utövat ett stort inflytande på de teologie studenterna, ur vilkas krets lärarekåren vid Stiftelsens missionsinstitut till större delen rekryterats.

I kap 2. beskrivs konsekvenserna för bibelkritikens inträde i EFS och Svenska kyrkan:

Sedan den för sin personliga fromhet ansedde prof. Rudin öppnat dörren, kommo de yngre teologerna och släpade hela den bibelkritiska apparaten in i kyrkan.

I det sista kapitlet (kap. 9) sammanfattar Amythos bakgrunden till splittringen, men ger även rum åt en självkritisk rannsakan:

Skåda vi så tillbaka och söka vi efter de dolda anledningarna till Fosterlandsstiftelsens fall, så är det klart, att det påbörjades icke först med åren 1908 och 1909. Dessa år, synnerligen det senare, då reformationens första grundprincip uppgavs, beteckna endast slutet av en lång utveckling. Rötterna torde vi ha att söka så långt tillbaka som i den rudinska lärostriden, och det är mer än en ren tillfällighet, att

Snart nog blef det emellertid tydligt, att flera stycken af styrelsens ledamöter ånyo beslutat sig för att stå om icke solidariska med Kolmodin så dock neutrala med en vänlig lutning öfver mot hans sida. Den 16 mars 1909 utsände nämligen expeditionen till alla Stiftelsens reseombud och predikanter ett cirkulär, i hvilket förbjöds spridningen af såväl Kolmodins omstridda skrift som Anderssons och Svenssons broschyrer. Dock lät styrelsen fortfarande sprida såväl Kolmodins som Svenssons bok genom Stiftelsens bokhandel i Stockholm. Dessutom förbjödos predikanterna att i frågan yttra sig vare sig enskildt eller offentligt. En

AXEL B. SVENSSON.

Ur Amythos skrift från 1912.

prof. Kolmodin är en av Rudins lärjungar. Och sedan måste vi besinna, att Kolmodin är efter år, utan att missionsvännerna hade någon aning därom, inpräntade sina åsikter i eleverna vid Johannelund. Därför fanns det en beredd jordmän, när dessa åsikter voro färdiga att slå ut i blom och sätta frukt, och man har, djupast sett, ingen anledning att förundra sig över att det gick, som det gick. Det måste gå så även av en annan anledning. Inom Stiftelsen hade så småningom insmugit sig en ande, som vållade, att styrelsen vid kallande av provinsombud och konferensen vid val av styrelseledamöter tog mer hänsyn till namn, stånd och rikeedom än som var lyckligt, rätt och gott. Och det är en ofta gjord erfarenhet, att där mänsklig storhet går in, där går ofta Guds storhet ut, och så står fallet för dörren.

Striden är, som förut sagts, praktiskt taget slut nu, och nog bör den ge anledning till syndabekännelse på alla håll. Det är ofta så, att när man strider för sanningen, löper man fara att förlora den fridstiftande egenskap, som utmärker Guds barn. Men lika lätt, och ändå lättare löper man fara att förlora sanningen, när man i kristider söker behålla friden med alla parter. Ja, nog finnes det anledningar till syndabekännelse.

Kyrkofrågan

Även relationerna till Svenska kyrkan berörs på ett sätt, som ger genklang också i vår tid. I skriftens första

kapitel skriver Amythos:

Starka frikyrkliga vindar blåste över landet. De hade börjat tidigt. Doktor Fjellstedt hade t.o.m. en gång på 1850-talet föreslagit bildandet av en evangelisk-luthersk frikyrka. Och det hade otvivelaktigt skett, om icke Rosenius lagt sig däremot. Även H. J. Lundberg hade starka frikyrkliga sympatier, och Oscar Ahnfelt blev under ett besök i Norge frikyrklig i nattvardsfrågan. På hans initiativ eller råd bildades redan på 1860-talet i Skåne några lutherska friförsamlingar, som ännu i dag fortleva.

Detta utvecklas närmare i BV-historiken (s. 13–15). Det

visar sig, att den åldrande Svensson framställer sakerna något annorlunda än i sin ungdom. Han tillrättavisar bland annat Oscar Ahnfelt för att ha låtit sig vigas till församlingsföreståndare för en svensk luthersk friförsamling:

Tydligen ansåg sig Ahnfelt genom denna vigning ha fått apostolisk succession och besinnade ej, att enligt allmänkyrklig mening är det endast biskopar med succession, som kunna inviga präster.

Denna utveckling mot en mera folkkyrkotrogen linje visar sig också i Elsa Bengtssons levnadsteckning över Axel B. Svensson. I början av 1920-talet var han inne på tanken att den svenska statskyrkan hade kommit så långt i utförsbacken, att varje bekännelseetrogen kristen borde lämna den och sluta sig till en bekännelsekyrka. År 1922 skriver han i Nya Vaktaren:

Idealet är sålunda icke en missionerande förening utan en församling, som utövar mission. Och det kan väl näppligen vara något toivel underkastat, att den dag kommer, då föreningarna skola försvinna och ersättas av församlingar.

I 50-årshistoriken förutser Svensson, sin mera positiva inställning till trots, att BV kommer att nödgas ta sin ställning till kyrkan under omprövning efter Guds ord under det kommande halvsekle (s. 205). Detta har också besannats. Dessutom har det visat sig, att EFS har blivit allt mera ett med Svenska kyrkan i dess avfall.

OLA ÖSTERBACKA

Föredrag från NELA:s symposier

Nordeuropeiska Luther Akademien (NELA) samlades till symposium i Hangö den 15–17 augusti. NELA grundades år 1997 och årets symposium var det sjätte i ordningen. Lagom till dagarna i Hangö utgavs boken "Kristus Herre i maktens och nådens rike". Den består av föredrag från de tre senaste symposierna (Oslo 2000, Århus 2001 och Göteborg 2002).

I inledningen presenterar Sakari Korpinen och Halvar Sandell bakgrunden till NELA. De framhåller att vi i den kyrkliga brytningstiden behöver himmelsk vishet och kunskap. Det behövs herdar som förstår och håller fast vid den lutherska läran. Redan i början av 1990-talet fanns det tankar om att komma samman inom de nordiska bekännelserörelserna. Genom kontakter till Luther Academy i USA (framförallt med framlidne Robert Preus) grundades NELA.

NELA är alltså ett internordiskt organ och dess betydelse skall inte underskattas. Bekännelsestroga i de nordeuropeiska länderna brottas med liknande problem och det är positivt ifall man kan samordna krafterna mot den stora och allt mer stöddiga "oppositionen" (Guds ords förnekare).

I det följande kommer jag att presentera några av de 17 föredragen i korthet.

Torbjörn Johansson (teol.dr) har skrivit om "Lag och evangelium som hermeneutisk nyckel till den heliga Skrift". Han närmar sig temat genom att först se på budskapet i sig, hur Skriften själv utlägger lag och evangelium. Därefter behandlar han hur lag och evangelium verkar på mottagaren.

Johansson visar hur viktigt det är att man har en rätt syn på människan. Människan är inte fri, förnuftig och god. Människan är ond och hon flyr undan Gud när han söker henne. Johansson sammanfattar föredraget:

"Människan blir inte den som pres-

terar utan den som tar emot. Gud har låtit sin Son dö för världens synder. Han har låtit ett bestämt budskap om den frälsning som så åstadkommit gå ut över världen."

Halvar Sandell (kaplan i Markus församling i Helsingfors) har ett föredrag om "Luthers lära om nådemedlen, reflekterad i Tom. G. A. Hardts skriftliga produktion". Hardt skrev under sin tid en hel del om Luther och nådemedlen, bl.a. doktorsavhandling om nattvarden samt artiklar om dopet och bikten.

Sandell tar i föredraget upp hur nådemedlen är grundade på Skriften. Det framgår att rättfärdiggörelsen genom tron är nyckeln till en rätt förståelse av biktens eller avlösningens sakrament. Att bikten eller avlösningen räknas som ett sakrament är inte något måste, men det är motiverat utgående från Kristi särskilda instiftelse (Matt. 16 och 18, Joh. 20).

Vidare berörs också hur den lutherska reformationen upprättade predikan av evangelium som därför innan inte hade betraktats som ett nådemedel. Reformatorerna hävdade att nådemedlen är andebärande och med säkerhet nådeförmedlande.

Jan Bygstad (pastor i DELK) börjar sitt föredrag om "Nøklene i lokalmenigheten" med en intressant jämförelse. En ytterlighet är en "modern" gatumission där alla som går förbi inbjuds till nattvard. Den andra "ytterligheten" är biblisk praxis som utövades i urkyrkan där alla odöpta, katekumener och personer som var underställda kyrkotukt sändes ut innan nattvard firades.

Bygstad visar hur stort språnget är från Bibelns tid till vår tids kyrkliga pluralism.

Bygstad tar upp flere aspekter av kyrkotukten. Bland annat skiljer han mellan uppenbar synd och fasthållande av synd. En kristen kan falla i uppenbar synd, men om han vänder om och bekänner sin synd så skall han räknas som fullvärdig medlem i församlingen. Men om någon fasthåller vid sin synd och försvarar den så måste man inleda den procedur som Jesus framställer i Matt. 18 (1. enskilt samtal, 2. med några vittnen, 3. inför församlingen, 4. utstötning).

Rune Imberg (rektor för Församlingsfakulteten i Göteborg) gör en analys av ärkebiskop K. G. Hammars teologi. Han visar hur Hammar har en politisk vänsterprofil, hur han är påverkad av liberal lundensisk teologi, hur han är en mystiker och hur han överlag är öppen för en traditionell feministteologi.

Men den sak som genomsyrar hans teologi mest är att han inte ser Jesus som någon Frälsare. Frälsningen är för Hammar något väldigt diffust och till den finns många vägar. – RP

Kristus Herre i maktens och nådens rike. Sju föredrag på engelska, två på tyska och resten på svenska, danska eller norska. 280 sidor. Redaktörer: Sakari Korpinen och Halvar Sandell. Utgivare: Nordeuropeiska Luther akademien rf.

Boken kan beställas av Halvar Sandell, tfn: (09) 351 2175, 040-573 6705; e-post: halvar.sandell@mnbnet.fi. Ungefärligt pris: 20 euro.

Poetiskt vid källan

Diktsamlingen *Vid källan* har utgetts av Johannes Wikström, numera pensionär med hemvist i Roseniusföreningen i Stockholm. Han var yrkesverksam som tandläkare i Umeå till 1982 och studerande sedan teologi och blev teol.kand. 1986.

Boken omfattar 70 sidor. Källan som Wikström skriver om är Guds ord och sakrament. Budskapet är klart, förankrat i luthersk och roseniansk tradition. Dikterna är uppbyggliga och undervisande. Även den yttersta svåra tiden som vi lever i har satt sina spår i diktsamlingen.

Den dikt som återges på pärmen är hämtad från *Vid källan*.

Författaren, som själv har bekostat utgivningen, har vänligen överlämnat ett antal exemplar att säljas till förmån för Föreningen Logos. Priset är 10 euro. Boken rekommenderas varmt, till exempel som gåva. – OÖ

Fortfarande högaktuell bok:

Vägen fram? Lutherska väckelserörelser i uppbrött. Ca-pris 14 euro.

Böckerna kan köpas via Roger Petersson, Rosgränden 2 lokal 6, 68570 LARSMO, tfn 050 3435781; e-post: rogeruspetri@hotmail.com

D:r Martin Luther

Predikan

I 5:e veckan efter Trefaldighet

Från Evangelisk Själaspis för hemmet (förkortad)

Om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens. 1 Joh. 2:1,2.

Vem slinter inte stundom av vägen? Varken jag eller någon annan har någon berömmelse inför Gud. Men vi bör inte därför förtvivla om Guds barmhärtighet.

Den som gör sig någon inbillning om sina förtjänster, och den som hyser misstroende till Guds barmhärtighet, begår en lika synd. "Du, Herre, är god och vill förlåta, du är stor i nåd mot alla som ropar till dig." Ps. 86:5. Ingen mänsklig rättfärdighet är så stor, att den behagar Honom. Således, om någon gör ett felsteg och syndar, så må han se till, att han inte förökar synden genom att förtvivla.

Djävulen förskräcker alltid hjärtat, sedan synd har begåtts, och gör oss bävande. Ty i den avsikten störtar han människan i synd, att han slutligen skall driva henne till förtvivlan. Å andra sidan låter han några leva säkra utan förförelse, för att de skall inbilla sig och tro, att de är heliga. När han på något sätt fått rycka Ordet ur hjärtat, då

har han segrat. Det är hans arga list, att han vill göra de heliga till syndare, och syndarna, som ännu är vid gott mod i sina synder, till helgon.

Förtvivla därför inte när du syndat, utan lyft dina ögon uppåt, där Kristus ber för oss. Ty han är vår försvarare och ber för oss och säger: Fader, för denne har Jag lidit, Jag tar mig an honom. Den bönen kan inte vara fåfäng. Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter. Hebr. 4:15.

Därför borde man skriva denna text med guldbokstäver och måla den för hjärtat. Tro honom således och säg: Herre Kristus, jag vet inte av någon annan försvarare, tröstare och medlare än Dig. Jag tvivlar inte på, att du är det även för mig, utan jag håller mig av hela mitt hjärta fast vid och tror det. För oss blev Kristus född, för oss led Han, för vår skull har Han uppstått och uppfarit till himlen, sitter på Faderns högra sida och ber för oss.

Men satan arbetar av alla krafter på, att han skall kunna förblinda vårt hjärta, så att det inte tror, vad den Helige Ande genom aposteln här säger.

Hur förunderligt är inte den kristnes tillstånd, att en och samma människa är både syndare och

rättfärdig. Syndare är han i avseende till det genom synden förärvade köttet, vilket han bär på. Rättfärdig är han i avseende till Anden, som drar honom tillbaka från synden.

Om vi än syndar, så har vi en försvarare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig. Därför, vad vi behöver av rättfärdighet, det har Han, vår tröstare och medlare, som ropar till Fadern: "Förskona honom", och han har redan blivit förskonad: "Förlåt honom, hjälp honom."

Jesu Kristi rättfärdighet står på vår sida, ty Guds rättfärdighet är i Jesus Kristus vår. Synden förorsakar nog bedrövelse och visar på Guds vrede, men om vi söker Jesus Kristus som den rätte förespråkaren, så är det ingen nöd, ty Han är försoningen för våra synder.

Dock gäller detta endast de förskräckta, men inte de uppblåsta och självgoda. Kristus vill vara herre och upphovsman till livet och inte till synden, som inte föraktar ett förkrossat och ödmjukt hjärta.

*Slätt ingen, utan Jesus kär,
I himlen och på jorden är,
Som glädja kan en sorgsen själ:
I Kristus är oss evigt väl.
Håll dig i tron till Honom fast,
Han hjälper dig från all din last.*

För att undvika kritik:
säg ingenting,
gör ingenting,
var ingenting.

Elbert Hubbard

I hjärtat hos den som vill vara ödmjuk har högmodets demon redan gjort ett besök.

V. A. Koskenniemi

Insänt

Avskedsbrev till SLEF:s styrelse

På årsmötet i Karleby den 27 juli 2003 meddelade jag om mitt utträde ur föreningen och lovade återkomma med en motivering. Motiveringen bifogas detta brev. Motiveringen finns också på min webbplats: <<http://www.ofsystem.fi/onos/ebf/slefavsked.html>>.

Samtidigt meddelar jag, att jag inte längre står till förfogande som predikant inom

SLEF, eftersom gemensam lärogrund saknas. Numera representerar jag Föreningen Logos i Österbotten rf, där jag har kallelse till predikoämbetet. Jag hoppas och ber trots allt att en överenskommelse om samarbete, grundad på lärosamtal som visar full enighet i tro och bekännelse, fås till stånd.

Vasa, den 7 juli 2003
Ola Österbacka

Ekonomi

Roger Pettersson var heltidsanställd som verksamhetsledare 1.3–31.7.2003. Från 1.8 har vi avtalat att han mot arvode håller gudstjänster ungefär varannan söndag, och dessutom sköter han planeringen av nätbibelskolan och en del andra löpande uppgifter vid sidan av sin lärartjänst i Pedersöre.

Nordiska kulturfonden beviljade oss i början av juni ett bidrag på 20 000 DKK för nordiska planeringsmöten i anslutning till nätbibelskolprojektet. Tack vare detta, och ett troget stöd från en kärnstodrupp, byttes det ekonomiska underskott som rådde på försommaren mot ett litet rörelsekapital.

Vi fortsätter penninginsamlingen både för nätbibelskolan och för att få medel för gudstjänstverksamheten. Vi tackar Gud och alla givare för att medlen räcker till, och ber frimodigt om fortsatt stöd!

Se via webbadressen i rutan hur insamlingsresultatet har fortskridit vecka efter vecka! I nästa Logosbrev sänder vi rapport till understödjarna.

Så här kan du delta i understödet:

Om du har Internetuppkoppling kan du gå till insamlingens webbsida och meddela ditt stöd via ett elektroniskt formulär. Du kan också ladda ner en svarsblankett, fylla i den och sända den till adressen ovan. Du kan samtidigt också ladda ner en bankgiroblankett, eller med hjälp av vilken blankett som helst betala ditt stöd till konto 497028-241 584. Du kan också betala in till vårt postgirokonto i Sverige: 407 99 53-8.

Det bästa alternativet är att göra en *betalningsförbindelse* med din bank, så att ditt stöd tas ut automatiskt varje månad på den dag du bestämmer, eller ange periodisk betalning i din Internetbank.

Prenumerationer och e-postlista

Den som vill prenumerera på tidningen Logos kan meddela namn och adressuppgifter till adressen ovan eller till Ralf Sandberg, Rådhusg. 57 A 14, 65100 VASA, tfn

(06) 317 2839, eller anmäla via webbsidan. Prenumerationsavgiften är tillsvidare frivillig (kostnaden för tryckning och postning är ca 2 euro/nr). Nästa nummer planeras utkomma i början av 2004.

Den som sänder in en frivillig gåva som stöd för tidningen eller för gudstjänstverksamheten kommer utan vidare med på prenumerationslistan.

Det kommer också i fortsättningen att vara möjligt att läsa tidningen i **pdf-format** i Logosmappen (för det behövs Acrobat Reader). Genom att sända in e-postadress får de som inte prenumererar på pappersupplagan meddelande när ett nytt nummer kommer.

Eftersom tidningen utkommer rätt sällan, informerar vi också om vår verksamhet via stödbrev till dem som sänt in bidrag, samt via Logosmappen och e-post.

Webbadress till insamlingen:
<http://www.logosmappen.net/logos/insamling/>
och till tidningen:
<http://www.logosmappen.net/tidning>

Evangelisk-lutherska gudstjänster

planeras följande dagar kl. 11.00 i Efö, Vasa: 5.10, 19.10, 1.11 (alla helgons dag), 16.11, 30.11, 25.12 (kl 9.00) och 6.1.2004. Gudstjänsterna leds av Roger Pettersson, utom 1.11 och 25.12 då Ola Österbacka leder gudstjänsterna. Vi sjunger vanligen ur psalmboken.

Vi har gjort ett försök att sända gudstjänsten via telefon till sjuka som inte kunnat komma till gudstjänsten och det har utfallit väl. Kontakta Ola per telefon (06) 324 7385 (tj.) eller 050 339 6383 om du vill att vi ska ringa upp!

Bibelstudier över Romarbrevet hålls i regel varannan torsdag kl 19 i Efö under ledning av Ola Österbacka: 25.9, 9.10, 23.10, 6.11, 27.11, 11.12.

I Jakobstad håller Roger Pettersson bibelstudier, närmast 2.10 kl 19. Kontakta Roger per tfn 050 343 5781 eller Tommy Karf per tfn 0500 561 356.

Uppdaterad information finns på Logos webbplats.

Logos bankkonto: 497028-241 584
Postgirokonto i Sverige: 407 99 53-8

Konferenser i Vasa

Den 15–16 november 2003 inbjuds alla som sörjer över det andliga förfallet, och som längtar efter en fullvärdig evangelisk-luthersk församlingssamfund, att dryfta möjligheterna att upprätta sådan i vår region. Som gäst har vi inbjudit Berthold Nilsson från Lönneberga, aktiv i Silverdalens Evangelisk-Lutherska Församling, och en av lärarna i Luthersk Nätbibelskola. Närmare information om tid och plats i Logosmappen och i Logosbrev.

Den 12–14 mars 2004 planerar vi en **nordisk konferens** med arbetsnamnet *Vägen fram?* Alla artikelförfattarna till boken med samma namn har lovat medverka, antingen personligen eller per distans: Jan Bygstad, Per Gustafsson, Gunner Jensen, Jan Nilsson och Mikkel Vigilius. Niels Ove Vigilius har sedan boken utkom gått in i härligheten.

Konferensens målsättning är att inför Guds ord samtala och lära känna varandra och ta del av hur man ordnar församlings- och ämbetsfrågorna i de nordiska länderna, särskilt inom väckelserörelsernas tradition.

www.logosmappen.net

Nu finns en klassiker på nätet: **Martin Luthers Stora galaterbrevskommentar**. De sista länkarna och finslipningarna kommer inom kort.

Av Luthers övriga verk finns **Om den trålbundna viljan** och **Om en kristen människas frihet**. **Huspostillan** är under arbete.

Ta del av det omfattande materialet i **Luthersk Nätbibelskola!** Du kan redan nu anmäla dig till kurser som inleds i början av 2004.

Söker du svar på en fråga om Bibeln eller kristen tro? Se om **Trosfrågan** har ett svar – eller sänd in en fråga!

Läs **Dagens andakt** som din dagliga start på dagen – betraktelser ur Luthers Resekost. Inför söndagen kan du ta del av **Juhani Martikainens** textutläggningar.

www.folkbibeln.net

Den populära sökningen av bibeltexter eller rubriker kombineras med hela texter kapitelvis.